

Chương II

LIÊN KẾT TRONG TINH THỂ CHẤT RẮN

I. CÁC LOẠI LIÊN KẾT TRONG TINH THỂ

Các nguyên tử khi tiến lại gần nhau để tạo thành tinh thể \rightarrow Có sự tương tác giữa chúng \rightarrow Năng lượng của toàn hệ giảm. *Độ giảm năng lượng này xác định năng lượng liên kết của tinh thể.*

Năng lượng liên kết khác nhau giữa các loại tinh thể:

Tinh thể khí trơ:

- $E_{\text{liên kết}} = 0.02 \rightarrow 0.2 \text{ eV/nguyên tử}$

Tinh thể kim loại kiềm:

$$E_{\text{liên kết}} = 1 \text{ eV/nguyên tử}$$

Tinh thể nhóm 4 như Ge, Si:

$$E_{\text{liên kết}} = 4 : 5 \rightarrow 7.36 \text{ eV/nguyên tử}$$

1. BẢN CHẤT CỦA CÁC LỰC TƯƠNG TÁC TRONG TINH THỂ

Khi các nguyên tử lại gần nhau, giữa các nguyên tử có thể có các tương tác:

+ Tương tác hấp dẫn.

+ Tương tác từ.

+ Tương tác tĩnh điện.

Nếu hợp các tương tác đó làm năng lượng hệ giảm
→ lực hút giữa các nguyên tử sẽ thắng → *trạng thái ổn định.*

Nếu hợp các tương tác đó làm năng lượng hệ tăng
→ lực đẩy thắng → *trạng thái không hình thành.*

Giả sử xét tương tác giữa hai nguyên tử gần nhau nhất cách nhau 3 \AA

+ Với nguyên tử nặng nhất có $A = 250$ năng lượng hấp dẫn vào khoảng:

$$U_{\text{hấp dẫn}} \sim 2,4 \cdot 10^{-32} \text{ eV}$$

+ Với các nguyên tử có momen từ cơ bản bằng magnetron Born năng lượng tương tác:

$$U_{\text{từ}} \sim -7 \cdot 10^{-6} \text{ eV}$$

+ Với các nguyên tử có điện tích e : năng lượng hút tĩnh điện:

$$U_{\text{điện}} = U_{\text{hút}} \sim -\frac{e^2}{r} \sim -5 \text{ eV}$$

Như vậy:

$$U_{\text{điện}} \gg U_{\text{từ}} \gg U_{\text{hấp dẫn}}$$

Vậy nguồn gốc liên kết chính trong tinh thể là tương tác tĩnh điện.

TƯƠNG TÁC TĨNH ĐIỆN

Tương tác tĩnh điện trong tinh thể gồm:

Tương tác hút và tương tác đẩy

- Tương tác hút giữa các điện tích trái dấu:
electron – hạt nhân

$$U_{\text{hút}} \sim -\frac{e^2}{r}$$

- Tương tác đẩy giữa các điện tích cùng dấu:
hạt nhân – hạt nhân; electron – electron

$$U_{\text{đẩy}} = \frac{A}{r^n}$$

Trong đó: A, n = hằng số, $n \gg 1$; r : khoảng cách giữa hai nguyên tử.

Vậy: Năng lượng tương tác giữa hai nguyên tử gồm:

$$U(\mathbf{r}) = U_{\text{hút}} + U_{\text{đẩy}}$$

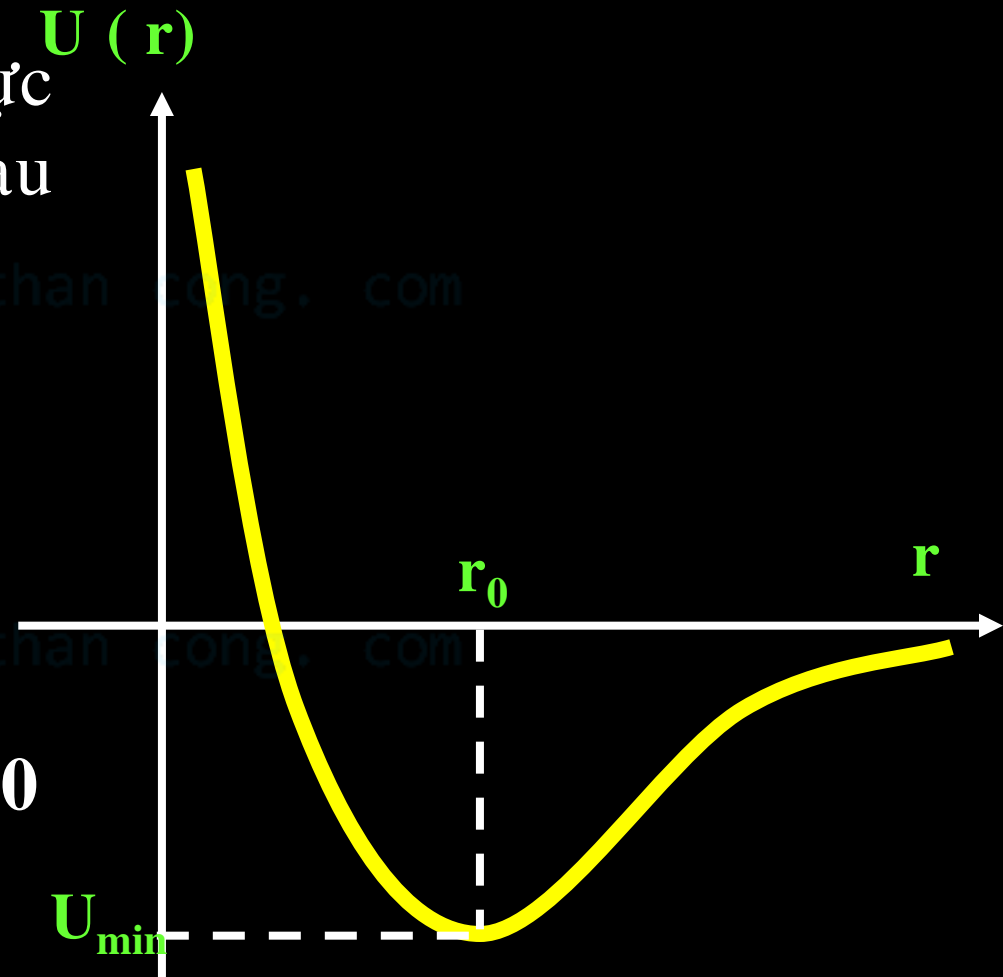
Khi $r = r_0$, $U(r_0) = U_{\text{min}}$
 $\Rightarrow r_0 =$ khoảng cách thực
giữa hai nguyên tử gần nhau
nhất trong tinh thể.

Khi $r \rightarrow 0$:

$$U_{\text{đẩy}} \gg U_{\text{hút}} \Rightarrow U(r) \rightarrow \infty$$

Khi $r \rightarrow \infty$:

$$U_{\text{đẩy}} \ll U_{\text{h}} = 0 \Rightarrow U(r) \rightarrow 0$$

2. CÁC LOẠI LIÊN KẾT TRONG CHẤT RẮN

Sự khác biệt giữa các loại liên kết trong chất rắn là do sự phân bố của các điện tử hóa trị của các nguyên tử.

Khi đưa các nguyên tử lại gần nhau để tạo tinh thể chất rắn, chúng có sự phân bố lại các điện tử trong các nguyên tử. Quá trình này thỏa điều kiện:

- + Bảo toàn điện tích của hệ.

- + Xu hướng sao cho các nguyên tử có lớp vỏ ngoài cùng đầy e^- .

Tùy theo số electron hóa trị của các nguyên tử mà chúng có thể phân bố lại electron bằng cách: nhường, hay thu, hay góp chung các electron hay chỉ biến dạng các lớp vỏ e^- .

CÁC LOẠI LIÊN KẾT CƠ BẢN TRONG TINH THỂ

1-Liên kết Van der Waals

Liên kết yếu giữa các nguyên tử trung hòa bởi tương tác Van der Waals – London do sự thăng giáng trong phân bố điện tích của các nguyên tử.

2-Liên kết ion

Các nguyên tử **trao đổi điện tử hóa trị** với nhau để tạo thành các ion (+) và ion (-) → liên kết bằng lực hút tĩnh điện của các ion trái dấu.

3-Liên kết đồng hóa trị

Liên kết giữa các nguyên tử bằng cách **góp chung các electron hóa trị** → Các nguyên tử trung hòa có sự phân bố electron chụm lên nhau một phần.

4-Liên kết kim loại

Các **electron hóa trị được giải phóng khỏi nguyên tử** và có thể di chuyển tự do trong tinh thể. Các ion (+) được nằm ở vị trí nút mạng.

II. VÍ DỤ MINH HỌA CHO CÁC LOẠI LIÊN KẾT TRONG CHẤT RẮN

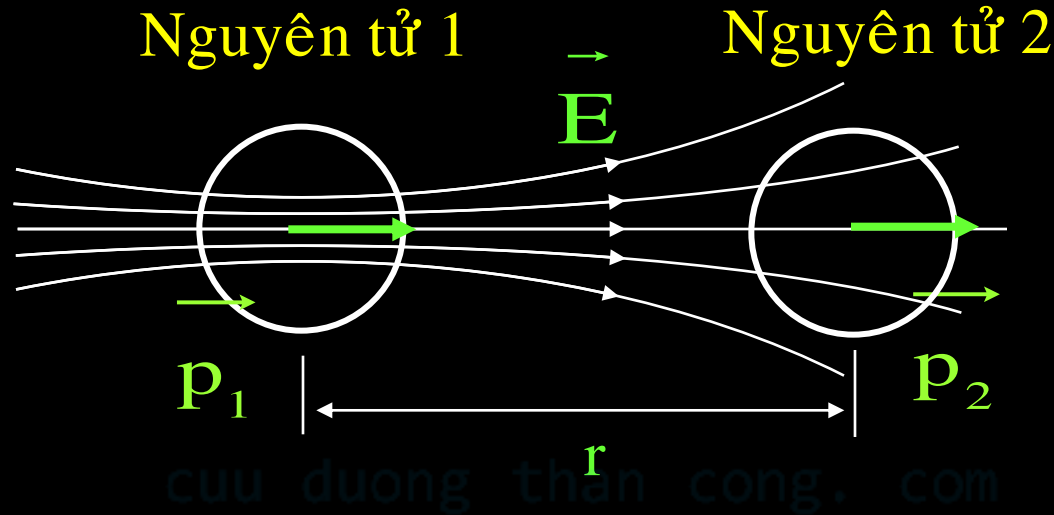
1. TINH THỂ KHÍ TRỞ

A. ĐIỂN HÌNH

Các tinh thể khí trơ như He, Ne, Ar có lớp vỏ điện tử hóa trị hoàn toàn đầy, năng lượng ion hóa rất lớn, năng lượng liên kết giữa các nguyên tử rất yếu, không đủ làm biến dạng các lớp vỏ electron của chúng

→ tương tác chủ yếu Van der Waals – London

Xét hai nguyên tử 1 và 2 cách nhau một khoảng r như hình.

Tương tác van der Waals – London

Giả sử ở thời điểm t , nguyên tử 1 có momen lưỡng cực điện tức thời là $\vec{P}_1 \rightarrow$ sinh ra một điện trường \vec{E} có độ lớn tại tâm của nguyên tử 2 là:

$$E = \frac{2P_1}{r^3}$$

Momen lưỡng cực điện cảm ứng tại nguyên tử 2 là P_2 :

$$P_2 = \alpha_E = \frac{2\alpha P_1}{r^3}$$

Trong đó α = độ phân cực điện

Thế năng tương tác giữa hai momen \vec{P}_1, \vec{P}_2 là:

$$U_1(r) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{\vec{P}_1 \cdot \vec{P}_2}{r^3} - \frac{3(\vec{P}_1 \cdot \vec{r})(\vec{P}_2 \cdot \vec{r})}{r^5} \right]$$

Vì $\vec{P}_1 // \vec{P}_2$ nên:

$$U_1(r) = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{P_1 P_2}{r^3} - \frac{3P_1 r \cdot P_2 r}{r^5} \right] = -\frac{2P_1 P_2}{4\pi\epsilon_0 r^3} = -\frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{4\alpha P_1^2}{r^6}$$

$$U_1(r) = U_{\text{hút}} = -\frac{C}{r^6} \Rightarrow \text{Tương tác hút}$$

Nguyên tử càng gần nhau liên kết càng mạnh \Rightarrow Tương tác Van der Waals – London \Rightarrow đóng vai trò chính trong các liên kết của các tinh thể khí trơ.

Khi đưa các nguyên tử lại gần nhau hơn \rightarrow có thêm tương tác đẩy có dạng:

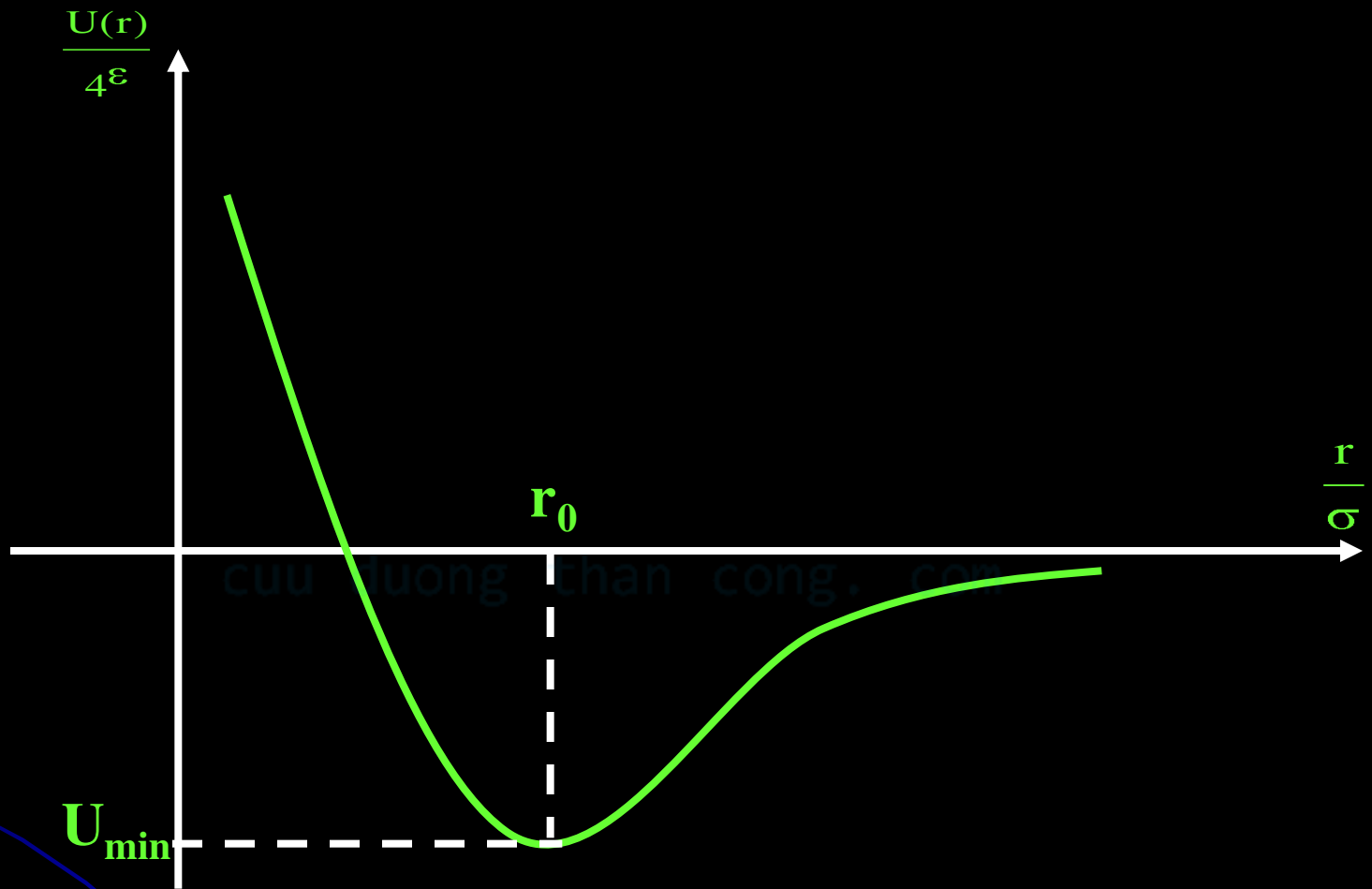
$$U_{\text{đẩy}} = \frac{A}{r^{12}}$$

Thế năng tương tác toàn phần:

$$U(r) = U_{\text{hút}}(r) + U_{\text{đẩy}}(r) = -\frac{C}{r^6} + \frac{A}{r^{12}}$$

Hay :
$$U(r) = 4\varepsilon \left[\left(\frac{\sigma}{r} \right)^{12} - \left(\frac{\sigma}{r} \right)^6 \right] = \text{Thế Lennard - Jones}$$

Trong đó: $C \equiv 4\varepsilon\sigma^6$; $A \equiv 4\varepsilon\sigma^{12}$ là các hằng số dương

Thế Lennard – Jones

Vậy: Tương tác Van der Waals – London đóng vai trò chính trong liên kết của các tinh thể khí trơ.

B. MỘT SỐ TÍNH CHẤT CỦA TINH THỂ KHÍ TRƠ

- *Liên kết của tinh thể khí trơ là liên kết Van der Waals → tương tác hút → xu hướng các nguyên tử kéo về mình số các nguyên tử lân cận tối đa.*
- *Tinh thể có cấu trúc xếp chặt: lập phương tâm mặt cho đa số tinh thể khí trơ, và lục giác xếp chặt với tinh thể He.*
- *Các tinh thể khí trơ là chất điện môi trong suốt có năng lượng liên kết nhỏ và nhiệt độ nóng chảy thấp, dễ nén.*

Năng lượng liên kết của các tinh thể khí trơ

Giả sử tinh thể khí trơ là một tập hợp các nguyên tử nằm tại nút mạng, bỏ qua động năng của chúng

→ Năng lượng tương tác của nguyên tử nằm tại gốc tọa độ với các nguyên tử còn lại i trong tinh thể là thế năng:

$$U = \sum_{i=1}^{\infty} U(\vec{r}_i)$$

cua duong thani=1cong.com

$$\text{Với: } \vec{r}_i = n_{i1}\vec{a}_1 + n_{i2}\vec{a}_2 + n_{i3}\vec{a}_3$$

$r_i \equiv R$: khoảng cách giữa hai nút lân cận gần nhất.

Năng lượng tổng cộng trong tinh thể có **N nguyên tử** (tức là có $\frac{N}{2}$ cặp nguyên tử) bằng tổng năng lượng tương tác của các cặp nguyên tử $\frac{N \cdot U}{2}$

→ Năng lượng tương tác tính trên **một nguyên tử** là:

$$u = \frac{1}{N} \cdot \frac{N \cdot U}{2} = \frac{U}{2}$$

Mặt khác, theo thế Lennard _ Jones ta có:

$$\text{Đặt } r_i = \gamma_i R \quad U(r) = 4\varepsilon \left[\left(\frac{\sigma}{r} \right)^{12} - \left(\frac{\sigma}{r} \right)^6 \right]$$

$$u = \frac{4\varepsilon}{2} \sum_i \left[\left(\frac{\sigma}{r_i} \right)^{12} - \left(\frac{\sigma}{r_i} \right)^6 \right] = 2\varepsilon \sum_i \left[\left(\frac{1}{\gamma_i} \right)^{12} \left(\frac{\sigma}{R} \right)^{12} - \left(\frac{1}{\gamma_i} \right)^6 \left(\frac{\sigma}{R} \right)^6 \right]$$

$$\Rightarrow u = 2\varepsilon \left[A_{12} \left(\frac{\sigma}{R} \right)^{12} - A_6 \left(\frac{\sigma}{R} \right)^6 \right]$$

$$\text{Với } A_n = \sum_{i=1}^{\infty} \left(\frac{1}{\gamma_i} \right)^n$$

A_n phụ thuộc \rightarrow Loại mạng tinh thể và n .

Khi $n \rightarrow \infty$: $A_n \rightarrow$ số lân cận gần nhất.

VD: mạng lập phương tâm mặt $A_n = 12$.

Khi n giảm $\rightarrow A_n$ tăng vì có sự đóng góp của các nguyên tử ở xa hơn.

Khoảng cách cân bằng R_o giữa các lân cận gần nhất được tính từ điều kiện:

$$\left. \frac{\partial U}{\partial R} \right|_{R=R_o} = 0$$

$$\rightarrow \left. \frac{\partial U}{\partial R} = 2\varepsilon \left[-\frac{A_{12}\sigma^{12}.12}{R^{11}} + \frac{A_6\sigma^6.6}{R^5} \right] \right|_{R=R_o} = 0$$

$$\rightarrow \frac{12A_{12}\sigma^{12}}{R_o^{11}} = \frac{6A_6\sigma^6}{R_o^5} \rightarrow R_o = \sqrt[6]{\frac{2A_{12}}{A_6}} \cdot \sigma \approx 1.09\sigma$$

Kết quả lí thuyết này **phù hợp** tốt với kết quả thực nghiệm đối với các **nguyên tử có khối lượng lớn**, còn đối với các nguyên tử có khối lượng nhỏ thì có sự sai khác đáng kể. *Nguyên nhân là do bỏ qua động năng của các nguyên tử.*

Năng lượng liên kết cân bằng

Thế $R_o = \sqrt[6]{\frac{2A_{12}}{A_6}} \cdot \sigma$ vào công thức: $u = 2\varepsilon \left[A_{12} \left(\frac{\sigma}{R} \right)^{12} - A_6 \left(\frac{\sigma}{R} \right)^6 \right]$
ta tính được năng lượng liên kết cân bằng:

$$u_o = 2\varepsilon \left[A_{12} \left(\frac{\sigma}{\sqrt[6]{\frac{2A_{12}}{A_6}} \cdot \sigma} \right)^{12} - A_6 \left(\frac{\sigma}{\sqrt[6]{\frac{2A_{12}}{A_6}} \cdot \sigma} \right)^6 \right]$$

$$u_o = 2\varepsilon \left[\frac{A_6^2}{4A_{12}} - \frac{A_6^2}{2A_{12}} \right] = -\frac{A_6^2}{2A_{12}} \varepsilon = -8.6\varepsilon$$

Kết quả này cũng **phù hợp** với kết quả thực nghiệm đối với các nguyên tử có **khối lượng lớn**.

Khi **khối lượng giảm** \rightarrow có **sai lệch nhiều** với kết quả thực nghiệm.

Nguyên nhân là do bỏ qua động năng của các nguyên tử.

Độ cứng của tinh thể B

Độ cứng B của tinh thể là số đo của năng lượng cần để làm biến dạng tinh thể. Tinh thể có B càng lớn thì càng cứng. Nghịch đảo của B là độ nén của tinh thể.

Theo định nghĩa: $B = -V \cdot \left. \frac{\partial P}{\partial V} \right|_T$

Với: V là thể tích của tinh thể; P là áp suất.

Ở nhiệt độ $T = 0^\circ\text{K}$, áp suất được tính:

$$P = - \frac{\partial U}{\partial V} \rightarrow B = V \cdot \left. \frac{\partial^2 U}{\partial V^2} \right|_{T=0}$$

Ta có: Năng lượng của một hạt: $u = \frac{U}{N} \rightarrow U = Nu$

Thể tích của một hạt: $v = \frac{V}{N} \rightarrow V = Nv$

$$B = Nv \cdot \frac{\partial}{\partial V} \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right) = Nv \cdot \frac{\partial}{\partial (Nv)} \left[\frac{\partial (Nu)}{\partial (Nv)} \right] \quad B = v \cdot \frac{\partial}{\partial v} \left(\frac{\partial u}{\partial v} \right)$$

Với mạng lập phương tâm mặt, một ô mạng chứa 4 hạt và ta coi thể tích của mỗi hạt gần đúng là bằng $\frac{1}{4}$ thể tích ô mạng:

$$V = \frac{a^3}{4}$$

Mặt khác, khoảng cách giữa 2 hạt gần nhau nhất là:

$$\frac{a\sqrt{2}}{2}$$

$$R = \frac{a\sqrt{2}}{2} \rightarrow a = \frac{R\sqrt{2}}{2} \Rightarrow V = \frac{a^3}{4} = \frac{R^3\sqrt{2}}{4} \rightarrow dV = \frac{1}{\sqrt{2}} 3.R^2 dR$$

$$\frac{\partial R}{\partial V} = \frac{\sqrt{2}}{3R^2}$$

$$\rightarrow B = \frac{R^3}{\sqrt{2}} \cdot \frac{\partial}{\partial V} \left(\frac{\partial u}{\partial R} \cdot \frac{\partial R}{\partial V} \right)$$

$$\mathbf{B} = \frac{\mathbf{R}^3}{\sqrt{2}} \frac{\partial}{\partial \mathbf{v}} \left(\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}} \cdot \frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} \right)$$

$$= \frac{\mathbf{R}^3}{\sqrt{2}} \left\{ \frac{\partial}{\partial \mathbf{R}} \left(\frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}} \cdot \frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} \right) \cdot \frac{\partial \mathbf{R}}{\partial \mathbf{v}} \right\}$$

$$= \frac{\mathbf{R}^3}{\sqrt{2}} \left\{ \left[\frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}^2} \cdot \frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} + \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}} \cdot \frac{\partial}{\partial \mathbf{R}} \left(\frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} \right) \right] \cdot \frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} \right\}$$

$$= \frac{\mathbf{R}}{3} \left\{ \frac{\sqrt{2}}{3\mathbf{R}^2} \frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}^2} - \frac{\sqrt{2}}{3} \cdot \frac{2}{\mathbf{R}^3} \cdot \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}} \right\}$$

$$= \frac{\sqrt{2}}{9\mathbf{R}} \frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}^2} - \frac{2\sqrt{2}}{9\mathbf{R}^2} \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}}$$

$$\rightarrow \mathbf{B} = \frac{\sqrt{2}}{9} \left(\frac{1}{\mathbf{R}} \frac{\partial^2 \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}^2} - \frac{2}{\mathbf{R}^2} \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{R}} \right)$$

Ở khoảng cách cân bằng, năng lượng là cực tiểu nên ta có:

- Khi $R = R_0$: $\left. \frac{\partial u}{\partial R} \right|_{R=R_0} = 0$

- $B_0 = \frac{\sqrt{2}}{9R_0} \left. \frac{\partial^2 u}{\partial R^2} \right|_{R=R_0}$

- Với $R_0 = \sqrt[6]{\frac{2A_{12}}{A_6}} \sigma$; $u = 2\varepsilon \left[A_{12} \left(\frac{\sigma}{R} \right)^{12} - A_6 \cdot \left(\frac{\sigma}{R} \right)^6 \right]$

Do đó: $B = \frac{75\varepsilon}{\sigma^3}$

2. TINH THỂ ION²

A. ĐIỂN HÌNH

- Là các **Halogen kiềm**: NaCl, LiF, CsCl, ...
- Các nguyên tử **kim loại kiềm** có một electron hóa trị (VD: Na), còn các **nguyên tử Halogen** có 7 electron hóa trị (VD: Cl).
- + Nguyên tử **Na nhường 1 electron hóa trị** → ion Na^+ có 8 electron ở lớp vỏ ngoài cùng.
- + Nguyên tử **Cl nhận 1 electron hóa trị** → ion Cl^- có 8 electron ở lớp vỏ ngoài cùng.

⇒ **Liên kết ion**

B. TÍNH CHẤT

Tương tác giữa NaCl là tương tác hút tĩnh điện giữa các ion trái dấu.

- Liên kết mạnh, không có electron tự do.
- Các tinh thể liên kết ion không dẫn điện ở nhiệt độ thấp, ở nhiệt độ cao độ dẫn điện tăng.
- Có điểm nóng chảy cao, độ cứng lớn, hấp thụ hồng ngoại.

NĂNG LƯỢNG LIÊN KẾT

NĂNG LƯỢNG MẠNG U_M

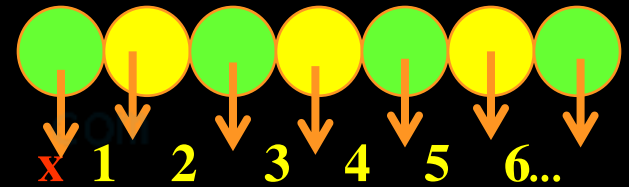
- Để đơn giản , ta dùng mô hình cấu trúc của 1 tinh thể ion hóa trị I : NaCl
- U_M là năng lượng cần chi để tách tất cả các hạt trong mạng ra xa vô hạn.
- U_M là 1 đại lượng đặc trưng trong tinh thể liên quan tới các tính chất của tinh thể: độ nén, độ giãn nở nhiệt, nhiệt độ nóng chảy, độ bền cơ học...

THẾ TÁC DỤNG CỦA CHUỖI MẠNG LÊN HẠT X

Thế tác dụng của nửa chuỗi mạng lên hạt x

$$\phi_1 = k \left(-\frac{e^2}{R} + \frac{e^2}{2R} - \frac{e^2}{3R} + \dots \right)$$

$$\Rightarrow \phi_1 = -k \frac{e^2}{R} \left(1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{3} - \dots \right)$$

$$\Rightarrow \phi_1 = -\phi_1 \frac{e^2}{R} = -0,6935 \frac{e^2}{R}$$

\Rightarrow thế năng tác dụng của cả chuỗi lên x bằng 2 lần thế năng tác dụng của nửa chuỗi lên x.

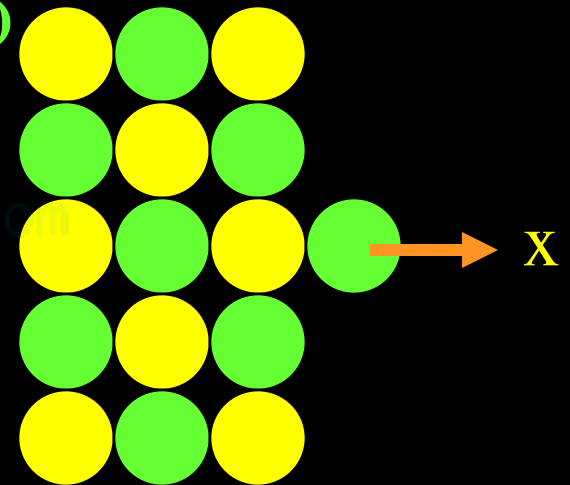
THẾ TÁC DỤNG CỦA MẶT MẠNG LÊN X

Thế tác dụng của nửa mặt mạng lên x:

$$\phi_2 = k \left(-\frac{e^2}{R} + \frac{2e^2}{R\sqrt{2}} - \frac{2e^2}{R\sqrt{5}} + \dots \right)$$

$$\Rightarrow \phi_2 = -k \frac{e^2}{R} \left(1 - \frac{2}{\sqrt{2}} + \frac{2}{\sqrt{5}} - \dots \right)$$

$$\Rightarrow \phi_2 = -\phi_2 \frac{e^2}{R} = -0,1144 \frac{e^2}{R}$$

\Rightarrow Thế tác dụng của cả mặt mạng lên x bằng 2 lần thế tác dụng của nửa mặt mạng lên x.

THẾ TÁC CỦA MẠNG KHÔNG GIAN LÊN X

Thế tác của nửa mạng không gian lên x:

$$\Rightarrow \phi_3 = -\varphi_3 \frac{e^2}{R} = -0,0662 \frac{e^2}{R}$$

\Rightarrow Thế tác dụng của cả mạng không gian lên x bằng 2 lần thế tác dụng của nửa mạng lên x.

Do đó, thế của toàn mạng tinh thể tác dụng lên x:

$$\phi = 2(\phi_1 + \phi_2 + \phi_3)$$

Năng lượng mạng khi mạng có N_A hạt là:

$$U_M = - N_A \phi = 2N_A(\varphi_1 + \varphi_2 + \varphi_3) \frac{e^2}{R}$$

Đặt: $\alpha_M = 2(\varphi_1 + \varphi_2 + \varphi_3) =$ hằng số Madelung

\Rightarrow Năng lượng mạng:

$$U_M = \alpha_M N_A \frac{e^2}{R}$$

α_M là một thừa số hình học, các vật chất khác nhau, nhưng có cùng cấu trúc thì có α_M giống nhau.

⇒ Năng lượng liên kết trên một ion:

$$u = \alpha_M \frac{e^2}{R} \approx 1,7476 \frac{e^2}{R}$$

+ Năng lượng mạng của 1 hợp chất ion với hóa trị ion bất kỳ Z_1, Z_2 là:

$$U = \alpha_M N_A Z_1 Z_2 \frac{e^2}{R}$$

⇒ Năng lượng liên kết trên một ion:

$$u = \alpha_M Z_1 Z_2 \frac{e^2}{R}$$

ĐỘ CỨNG CỦA TINH THỂ ION

Tương tự, ta có thể tính được độ cứng của tinh thể ion:

$$B = \frac{\alpha e^2}{18R_0^4} \left(\frac{R_0}{\rho} - 2 \right)$$

Với $\rho = \text{const}$ có thứ nguyên là đơn vị chiều dài.

3. TINH THỂ ĐỒNG HÓA TRỊ

A. ĐIỂN HÌNH

Các nguyên tố thuộc nhóm IV trong bảng phân loại tuần hoàn như Ge, Si, C ...

Mỗi nguyên tử này có 4 electron hóa trị, khi liên kết với nhau chúng góp 4 electron hóa trị với 4 nguyên tử lân cận tạo thành 4 liên kết đồng hóa trị → mỗi liên kết có 2 electron hóa trị.

⇒ **LIÊN KẾT ĐỒNG HÓA TRỊ**

Quanh một nguyên tử bất kì có 4 nguyên tử lân cận nằm tại đỉnh của hình tứ diện mà nguyên tử đang xét nằm ở tâm của tứ diện đó → kiểu mạng kim cương.

B. TÍNH CHẤT

- Liên kết đồng hóa trị mạnh.
- E_{lk} khoảng bằng năng lượng liên kết của liên kết ion.
- Đặc điểm nổi bật của liên kết đồng hóa trị là tính định hướng của tinh thể.
- Có nhiệt độ nóng chảy cao, độ rắn và độ bền cao, độ dẻo thấp, độ dẫn điện thấp ở nhiệt độ thấp.

4. TINH THỂ KIM LOẠI

A. ĐIỂN HÌNH

- Là các nguyên tố nhóm 1 trong bảng phân loại tuần hoàn. VD: K, Li, Na ...
- Mỗi nguyên tử chỉ có 1 electron hóa trị liên kết yếu với ion.
- Khi các nguyên tử lại gần nhau tạo thành tinh thể, electron hóa trị thoát khỏi nguyên tử (vì hàm sóng phủ nhau) trở thành các electron tự do trong toàn mạng tinh thể → Các electron dẫn.

⇒ **LIÊN KẾT KIM LOẠI**

B. TÍNH CHẤT

- Có tính dẫn điện tốt.
- Năng lượng liên kết nhỏ so với năng lượng liên kết ion.
- Khoảng cách giữa các nguyên tử tương đối lớn → các ion ở nút mạng có thể dịch chuyển tương đối xa mà không bị phá vỡ liên kết → độ dẻo cao, dễ uốn, dát, kéo sợi.
- Kim loại nặng có liên kết chắc chắn
→ nhiệt độ nóng chảy cao, độ bền cơ học lớn.
- Cấu trúc: các nguyên tử có xu hướng kéo về mình tối đa các nguyên tử khác
→ hình thành cấu trúc xếp chặt: lập phương

VÍ DỤ

Cu \Rightarrow lập phương tâm mặt

Mg \Rightarrow lục giác xếp chặt.

Mg \Rightarrow lập phương tâm khối

cuu duong than cong. com